

Grækenland: I stedet for Trojkaens diktater, en løsning i Roosevelts tradition

30. mrs. 2015 – *Neues Deutschland*, den mest venstreorienterede avis med forbindelse til Tysklands Die Linke – søsterparti til Grækenlands Syriza-parti – bringer en artikel i dag, der kræver en fremgangsmåde i traditionen efter Roosevelt som Grækenlands eneste alternativ til Trojkaens katastrofale politik.

Artiklen siger, at selv om Franklin D. Roosevelt's New Deal bestemt var en intern, kapitalistisk reform og ikke en socialistisk revolution, så blev den anset for at være en nødvendig politik, selv af magtfulde industriforetagender som ITT, International Harvester, United Fruit og andre, for at komme ud af depressionen 1929-30. Mange industrifolk støttede FDR. Det var ikke tilfældet med de store banker: **Roosevelts tale i Madison Square Garden i oktober 1936** var en kampråb mod finanskapitalismen og spekulanterne, hvem FDR sammenlignede med organiseret kriminalitet, skriver *ND*. Glass/Steagall-loven fra 1933 påførte senere FDR de store bankers fjendskab.

Roosevelts New Deal-politik, i særdeleshed Reconstruction Finance Corp.'s (kreditforening for genopbygning) rolle, der skabte arbejdspladser, som **brødfødte 30 millioner tidligere arbejdsløse amerikanere i en periode**, er modellen for, hvad Grækenland burde gøre i sin aktuelle, usikre situation, skriver artiklens forfatter Dieter Klein, fra den venstreorienterede Rosa Luxembourg Foundation. Han tilføjer, at dette også ville være løsningen for Portugal og Spanien.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt i Madison Square Garden, 1936: 'Vi ved nu, at regering ved organiseret penge er lige så farligt, som regering ved organiseret kriminalitet'.

Overblik over præsentation af Kinas Silkevejspolitik "Et Bælte, En Vej" under Boao Forum for Asien konference

China Presents Action Plan for 'One Belt, One Road'

March 30 (EIRNS) – This year's Boao Forum for Asia (BFA) became

a central focus for China's mobilization around the "One Belt, One Road" project for Asia and the world. In his speech on March

28th, President Xi Jinping had traced the development of the Asia-Pacific region during the last 70 years from the end of the

Anti-Fascist War and the founding of the United Nations, to the

historic Bandung conference 60 years ago, where Chinese leader Zhou Enlai and India's Jawaharlal Nehru had laid out the Five Principles of Peaceful Coexistence, including non-interference in

the internal affairs of other nations. "This year we will witness

the completion of the ASEAN Community,” Xi Said. With the development of the two new Silk Road projects, China hopes to create by 2020 an East Asian Economic Partnership. Boao drew 48 nations this year with a much greater participation of world leaders, attracted by the vision of the New Silk Road. Most significantly, China used the opportunity to

present a broad and detailed program of how they envision the development of their “One Belt, One Road.”

As they did so, the number of countries applying to be founding members of the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) rose to 45, with Sweden and Egypt being among those announcing themselves today. Among major economies remaining outside, are {only} the United States, Canada, and Japan. One investment group in China estimated that the AIIB’s \$100 billion

capital, “properly borrowed against” with bond issuances, could

provide \$1.3 trillion in financing.

“This is the development we have been pushing for,” Lyndon LaRouche noted today, “which Helga and I have been pursuing for a

long time.” He characterized it as “far, far greater than a Marshall Plan.”

The “Action Plan” is a grandiose vision of trade and development which makes the stalemated PNAC imperial vision of the Trans-Pacific Partnership (TPP) pale in comparison. And the

principles of the “One Belt, One Road” laid out in Xi’s speech

—

where the underlying principle is the mutual respect shown to each country’s core interests and choice of development paths

—

contrast starkly with the imperial unipolar world that lies at the basis of the TPP notion.

Entitled “Visions and Actions on Jointly Building Belt and Road,” the document, issued on March 28, detailed the various

aspects of the envisioned process, involving economy, finance, culture and security. The “framework” of the project includes linking Asia, Europe and Africa by means of the Silk Road Economic Belt through China, Central Asia, Russia and Europe, a link through Central Asia and West Asia to the Persian Gulf and the Mediterranean, and a sea-land corridor linking China with Southeast Asia, South Asia and the Indian Ocean, and through the South China Sea to the South Pacific. Further corridors will be developed through China-Mongolia-Russia, China-Central Asia-West Asia and China-Indochina Peninsula. There will also be a China-Pakistan Economic Corridor and a Bangladesh-China-India-Myanmar Economic Corridor. Economic priorities involve coordinating, enhancing and accelerating trade and transportation, eliminating obstacles on the borders with regard to customs and multimodal transport, promoting connectivity of energy infrastructure, enhancing cooperation in oil and gas, in hydropower and in nuclear energy, and collaboration among the nations in developing new industries, setting up science centers and cross-border economic and investment zones. The “Road and Belt” will also be supported through a number of new financial institutions, the action plan continues: the AIIB, the BRICS Bank, the Silk Road Fund. A financial arm will be established in the Shanghai Cooperation Organization (SCO) and cooperation will be strengthened in the China-ASEAN Interbank Association and SCO Interbank Association. China will also allow companies and financial institutions with good credit ratings

to
issue renminbi bonds in China for their financing needs. They
will also create a regional financial risk early-warning
system,
and create an exchange and cooperation mechanism for
addressing
cross-border risks and crisis.

The cultural exchanges are equally important with the
promotion of student exchanges between the “Belt and Road”
countries promoting tourism along the Belt and Road as well as
sports exchanges; cooperation in the area of medicine and in
the
control of epidemics and other medical emergencies in the
region
as well. Joint labs and research centers will be set up to
promote innovation in science.

The report goes on to indicate the effects this will have in
the continued “reform and opening up” policy in China,
including
the development of the northwest region with Xian in the
center
and the northeast region with a focal point in Harbin and
corridors going north into Russia and Mongolia.

In addition there will be a development of a western
corridor from the Yangtze Delta region along the Yangtze River
to
Chongqing and to Chengdu, which has become a transportation
hub
along the Central Asian Economic Belt. Such a Yangtze River
Corridor would also include such inland cities as Changsha,
Nanchang and Hefei, the site of the China Science and
Technology
University and the Chinese fusion program. The action plan
also
indicates accelerating cooperation between the upper and
middle
reaches of the Yangtze and their counterparts along Russia’s

USA, Glass/Steagall: Senator Warren skyder tilbage mod 'Banksterne': »Jeg stopper ikke!«

30. marts 2015 – Senator Elisabeth Warren (demokrat) havde udlagt en blog på sin webside den 27. marts med en alvorlig respons, af »Vi er først lige begyndt«-typen, til Citibanks nylige trusler om at fjerne enhver finansiel støtte til demokratiske kandidater. Under overskriften »Wall Street er ikke tilfreds med os«, citerer Warren først fra *Reuters*, der forklarer, at Wall Street vil have »et udbytte på sine investeringer i Washington«, og dernæst siger, »Glem det. De kan true eller tyrannisere eller sige, hvad de vil, men vi har ikke tænkt os at ændre vores spilleplan.«

»Jeg vil ikke stoppe med at tale om det uhørte greb, Citibank har om vores regerings politiske beslutningsapparat om økonomi. Jeg vil ikke ophøre med at tale om de aftaler om juridiske afgørelser, som JPMorgan laver med vores Justitsministerium, der er så svagt, at banken fejrer det ved at give deres eksekutive en lønforhøjelse. Og jeg vil ikke foregive, at arbejdet med finansielle reformer er udført, når de såkaldte 'for store til at gå ned'-banker nu er endnu større, end de var i 2008.«

»De store banker har udstedt en trussel, og det er vores opgave at kæmpe imod. Det er op til os at kæmpe mod et finanssystem, der gør det muligt for dem, der ødelagde vores

økonomi, at komme ud af krisen i en god form, der slår alle rekorder, mens almindelige amerikanere fortsat kæmper mod økonomiske vanskeligheder. Det er op til os at kæmpe mod et lovreguleringssystem, der er så belejret af lobbyister – og deres venner i Kongressen – at vore lovgivere glemmer, hvem det er, de arbejder for.«

Foto: Elisabeth Warren (f. 1949), demokrat, senator for staten Massachusetts

USA: Salon Online angriber Wall Streets »politiske afpresning« af Glass/Steagall-demokrater

29. marts 2015 – Helga Zepp-LaRouche gik lige til hjertet af Wall Streets »afpresning« af demokrater i sin [hovedtale ved Schiller Instituttets konference på Manhattan lørdag, den 28. marts](#), hvor hun opfordrede deltagerne og alle borgere til ikke at tillade JPMorgan, Citibank, Goldman Sachs og Bank of America at honorere planen fra deres hemmelige møde, om at standse Glass/Steagall.

I dag identificerer den liberale udgivelse *Salon* Wall Streets onde plan i en artikel med titlen »Wall Streets politiske afpresning«, der identificerer Glass/Steagall som et af de primære angrebsmål for Wall Streets plan.

Luke Brinker, *Salons* politiske redaktør, siger, at

pengetruslerne i sin essens er en kriminel handling, der »afslører løgneren i højesteretspræsident John Roberts tilsyneladende følelsesforladte påstand, når han i Citizens United-sagen[1] skriver, at kampagnebidrag ikke har til hensigt at influere kongresmedlemmers officielle pligter.«

»Og dog har vi en industri, der meget vel kunne afskære et politisk parti, hvis det ikke skrotter forslag som at opdele institutioner, der er for-store-til-at-gå-ned, ved at genindføre Glass/Steagall-loven, der adskiller kommercielle banker fra investeringsbanker og tøjler skrupelløs spekulation«, skriver Brinker.

Han nævner på intet tidspunkt [demokratisk præsidentkandidat] Martin O'Malleys fremstød for Glass/Steagall, men siger, at den politik, Wall Street hader og frygter, identificeres med det Demokratiske Partis »Warren-fløj«[2], der »langt fra er dominerende«. Han advarer om, at hvis Wall Street får sin vilje, vil Senatets lederskab – og endda potentielt set den næste demokratiske præsidentkandidat – blive indsat af Wall Streets penge pga. af »det Demokratiske Partis neoliberale, der har vist sig kun alt for ivrige efter at smede en vanhellig alliance med de store penges forfølgere af onde gerninger«, og at »denne Wall Street-afpresning blot vil fordoble deres [de neoliberale demokraters] dedikerethed til at holde de finansielle magter pacificeret.«

*Foto: **Angribende Tyr**, der undertiden refereres til som **Wall Street Tyr** eller **Bowling Green-tyren**, er en bronzeskulptur af Arturo Di Modica, der står i Bowling Green Park i Manhattans finansdistrikt i New York City.*

[1] ***Citizens United v. Federal Election Commission***,

No. 08-205, 558 U.S. 310 (2010) er et amerikansk forfatningsmæssigt sagsanlæg, der drejer sig om lovregulering af organisationers valgkampagnebidrag. (-red.)

[2] Elizabeth Warren, demokrat, senator for staten Massachusetts (-red.)

USA: Ingen pauser i angreb på Obamas afvisning af tilslutning til AIIB; Washingtons »stædighed«, når den er værst

29. mrs. 2015 – Der vises ingen nåde mod Barack Obama for hans afvisning af at acceptere Kinas invitation til at gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). »Klodset diplomati«, »forkvaklet nulsums-tænkning«, og »Washingtons stædighed, når den er værst«, er blot nogle af de favoritbetegnelser, der kastes mod den amerikanske præsident for hans galskab.

En artikel i dag i *Japan Times* af Jeff Kingston, direktør for Asiatiske Studier ved Temple Universitet, Japan, er brutal og siger, at, med sin afvisning af at gå med i AIIB har Washington opført sig »med en stædighed, når den er værst« med sine angreb på Storbritanniens »konstante forekommenhed« over for Kina, og med sin selv-isolering samtidig med, at vestlige europæiske nationer, Sydkorea, Australien og andre lader USA tilbage i støvet.

AIIB, siger Kingston, er kommet til at symbolisere »Amerikas mareridt: behovet for at samarbejde med – afgjort ikke imødekomme – Kina som ligeværdige partnere«. Kina er i færd med »at sy Asien sammen« med sin finansiering, handel og infrastrukturprojekter og efterlader USA uden magt til at stemme op imod den ubønhørlige kinesiske rambuk«. Han påpeger det hykleriske i USA's argumenter om AIIB's gennemsækelighed, styrelse, demokrati osv., i betragtning af USA's egen »blakkede« fortid mht. disse spørgsmål, og USA's støtte til »et slyngelgalleri af tyranner på hvert eneste kontinent«.

»Det var ikke det værd at begynde et slagsmål med AIIB«, slutter Kingston, »og det var slet ikke et slagsmål, man havde en chance for at vinde ... Det ville være bedre for Washington at æde sin stolthed og springe om bord i AIIB og arbejde sammen med Kina. Det samme gælder Tokyo.«

I *The Asia Times* 28. marts med titlen »AIIB et moralsk skuespil for Indien« påpeger forfatteren M.K. Bhadrakumar den »vilde flugt af lande«, der ønsker at blive grundlæggende medlemmer af AIIB og erklærer, at »USA's 'Omdrejningspunkt Asien' (Asia Pivot) tydeligvis har problemer, store problemer, og uden dette 'omdrejningspunkt' er der usikkerhed omkring spørgsmålet om, hvordan en stadig udhuling af Amerikas position i Asien kan undgås ...« I, hvad han beskriver som den »nye støbform«, der er opstået, er også Obamas anti-kinesiske handelsaftale, Trans Pacific Partnership (TPP), i store problemer, som, siger forfatteren, er en »stor politisk fiasko for Obamaregeringen«. Kina sigter efter noget »langt større, langt mere dybtgående i omfang og mål ... Den kinesiske tænkning om AIIB har udviklet sig, og det er alt for simplistisk at anse det for at være en knibtang rettet mod hjertet af Bretton Woods-systemet eller være besjælet af en konkurrenceånd vendt mod Washington«. Kina ønsker ikke at ødelægge det eksisterende finanssystem, men ønsker snarere at have mere at skulle have sagt mht., hvordan det køres. Hvis det ikke sker, slutter forfatteren, »vil det gå sine egne veje«.

I *Sunday Telegraph* påpeger den faste klummeskriver Liam Halligan, at vestlige nationer ignorerede Obamas advarsler om, at den bedste måde at forme AIIB's standarder var at »holde sig udenfor«. I stedet gik Storbritannien trodsigt med og fik en latterlig, »stikkende« respons fra Washington, men blev dernæst efterfulgt af Frankrig, Italien og Tyskland, og »lod USA fremstå som isoleret«. Omfanget af de finansieringsenheder, der skabes for at finansiere infrastruktur, jernbaner og havne for at koble Kina sammen med Centralasien – »BRIKS-banken«, valutareservefonden, Shanghai Samarbejdsorganisationens Udviklingsbank, Silkevejsfonden på 40 mia. dollar – tager vejret fra én, siger Halligan.

Foto: Obama i Det Hvide Hus

Danmark har tilsluttet sig AIIB; Australien gør sig klar med aftalememorandum

29. mrs. 2015 – Samtidig med, at det historiske Boao Forum for Asien fandt sted i den forløbne weekend, hilste den kinesiske regering Australiens og Danmarks ansøgning om tilslutning til AIIB »velkommen«, rapporterede *Xinhua*.

Med lovord til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som »en betydningsfuld og spændende udvikling i verdensordenen« meddelte den danske regering, gennem sit Udenrigsministerium, i en [pressemeddelelse](#) i går stolt:

»Danmark ansøger om tilslutning til AIIB som det første, nordiske medlem«.

Samme dag meddelte den australske premierminister Tony Abbott, at Australien ville »indgå et aftalememorandum« om Australiens tilslutning som grundlæggende medlem, der af *Sydney Morning Herald* rapporteres som »Premierminister giver grønt lys til AIIB's 100 mia. dollar«.

Alt imens Abbotts udtalelser til pressen om beslutningen rapporteres som reserverede, så var den australske finansministers bemærkninger entusiastiske, med udtalelser som »banken er det rigtige for Australien, og det er det rigtige for Australien at være en del af en multilateral bank, som kommer til at udstede lån til en pålydende værdi af et titals milliard dollar til vore naboer i regionen«. Hockey afviste også tanken om et brud med USA og forudsagde, at »sluttelig tror jeg, USA vil gå med« i AIIB.

Danmarks entusiasme var mærkbar i den erklæring, som Udenrigsministeriet udstedte.

»Det er en betydningsfuld og spændende udvikling i verdensordenen, at Kina nu etablerer Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Eftersom mange danske handelsinteresser, såvel som også interesser mht. samarbejde om udvikling, står på spil i AIIB, er der mange grunde til lige fra begyndelsen at være engageret i og få indflydelse på AIIB's investeringsbeslutninger«, sagde hr. Mogens Jensen, den danske minister for handel og udvikling.

Den danske ambassadør til Kina hr. Friis Arne Petersen blev også citeret for at sige: »Jeg er meget glad for, at vores regering har taget dette skridt. Jeg finder det både naturligt og logisk. I år fejrer Danmark og Kina vores 65. jubilæum for etableringen af diplomatiske forbindelser, og allerede i 2008 skrev de to lande under på et omfattende, strategisk partnerskab«.

Erklæringen sagde også, at den danske statsminister har besøgt Kina to gange i de forløbne to år og omtaler projekter, som de to lande har arbejdet på i fællesskab i Afrika.

**Politisk orientering den 30.
marts 2015:**

**Danmark bliver medlem af
AIIB,
Asiatisk Infrastruktur-
Investeringsbank!
Video og lydfil**

Med formand Tom Gillesberg

Video udlægges senere i dag, mandag.

AIIB: Sverige sejlet agterude af Danmark

Stockholm, EAP, 29. marts. 2015 – Sverige er i færd med at blive sejlet agterude af Danmark, Schweiz, Østrig, Holland og Luxembourg, der alle har besluttet at blive grundlæggende medlemmer i den nye Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) sammen med store, europæiske lande som Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien og Spanien. Et medlemskab i AIIB ville indebære et øget samarbejde mellem Sverige og Kina og de lande, der er i færd med at indføre en ny, økonomisk politik for at løfte verden ud af fattigdom og med banebrydende teknologisationsninger løse store overlevelsesproblemer for menneskeheden. Et medlemskab i AIIB ville åbne store muligheder for svenske eksportforetagender for at være med i de planlagte, gigantiske infrastrukturprojekter i Asien. Kina satser stort på udviklingen af både den Nye Silkevej igennem Asien og den Maritime Silkevej syd om Asien.

Hidtil har den svenske regering, oppositionen og medierne været totalt tavse i AIIB-spørgsmålet til trods for, at statsminister Stefan Löfven netop har besøgt Kina. Som en af få vestlige ledere var Löfven inviteret til at deltage i den store, kinesiske økonomikonference, Boao Forum for Asien, på øen Hainan den 28. marts. I stedet for her at tilkendegive, at Sverige går med i AIIB, spildte Löfven sin tale der på at være fortæller for FN's kommende klimakonference til efteråret, dvs. et forsøg på at sabotere Kinas kæmpeindsats for at løfte en milliard mennesker ud af fattigdom.

Under den østrigske præsident Heinz Fischers besøg i Kina i de seneste dage, bestemte Østrig sig derimod til at gå med i AIIB, og den 28. marts bestemte også Danmark, Holland og Spanien sig for at gå med i AIIB. Sverige skal beslutte sig inden den 31. marts, som er sidste frist for at komme med som grundlæggende medlem af AIIB.

New York-konference: En ny, Mørk Tidsalder, eller en Ny Renæssance? Dansk tekst til invitation

Vi bringer her den danske oversættelse af den åndrige invitation til Schiller Instituttets konference i New York i går. Noteapparat tilføjet af redaktionen.

Kære ven af Schiller Instituttet,

Der findes i øjeblikket to systemer i verden. Det første lover kaos, økonomisk fattigdom, slaveri og krig; det andet lover harmoni, økonomisk velstand, frihed og fred. Det første er Londons og Wall Streets system; det andet er det system, der nu foreslås af BRIKS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. Den eneste sikre vej for at standse det aktuelle, accelererende mudderskred ind i global krig, inklusive atomkrig, er, at De forenede Stater tilslutter sig BRIKS-udviklingen.

Download (PDF, Unknown)

Se også: [Video af hele konferencen](#)

Foto: Jeanne d'Arc, glasmosaik

Videoptagelse af Schiller Institutets konference i New York 28. marts: New Dark Age or Renaissance? The BRICS Option: The Only Sure Way Out of World War III

Helga Zepp-LaRouches hovedtale starter ca. 25 min. inde i videoen.

En oversættelse af Helgas tale kommer senere på ugen.

Se invitationen til konferencen [her](#)

God fornøjelse.

Vi bringer her en dansk oversættelse af den meget åndrige invitationstekst. Noteapparat er tilføjet af redaktionen.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Institutet udsender

Pressemeddelelse om AIIB

Schiller Instituttet www.schillerintitut.dk
Pressemeddelelse den 29. marts 2015 kl. 14.49

Information:

Michelle Rasmussen 51 30 14 54 / Tom Gillesberg 24 48 29 97

Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg sendte den 23. marts 2015 følgende brev til flere ministre og Folketingsnævn om at gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank inden tidsfristen for at blive et grundlæggende medlem den 31. marts udløber.

Nu har Danmark besluttet at ansøge om medlemskab.

Her er den originale engelske meddelelse fra den danske ambassade i Kina om Danmarks ansøgning om medlemskab i AIIB.

Her er Schiller Instituttets danske oversættelse.

Tom Gillesberg kan interviewes om baggrunden for AIIB, hvorfor det er i Danmarks interesse at være med, og hvordan verdens økonomiske og politiske arkitektur bliver ændret efter, at mange europæiske lande har besluttet at gå med.

I fredags talte Gillesberg på et offentligt mødet på Frederiksberg om, hvorfor Danmark burde gå med i AIIB og samarbejde med BRIKS-landene. Den anden taler på mødet var Jens Jørgen Nielsen, som talte om, hvorvidt vi er på vej til krig med Rusland.

Optagelserne fra mødet findes her. Tom Gillesbergs tale begynder 55 min. inde i 1.delen af videoen.

Schiller Instituttets åbent brev til regering og Folketing:

Danmark skal gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB
Frederiksberg, den 23. marts 2015

Åbent brev til den danske regering og Folketinget

Følgende brev blev sendt til en række ministre og Folketingsudvalg:

I løbet af de seneste 10 dage har Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Schweiz og Luxembourg tilmeldt sig som grundlæggende medlemmer af Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, sammen med 25-30 asiatiske lande. Der er nu kun en uge til, at fristen for, at lande kan tilmelde sig som grundlæggende medlemmer udløber den 31. marts 2015, så Danmark bør få sin ansøgning af sted hurtigt.

Mens den transatlantiske økonomi og finansverden synker stadig dybere ned i depressionen, har BRIKS og Asien med Kina i spidsen stået for et stadig tættere samarbejde om økonomisk vækst og udvikling. Kina spiller en voksende rolle som kreditkaber til store infrastrukturprojekter og har været drivkraften i etableringen af AIIB som et nøglested til at diskutere fælles projekter mange lande imellem. Er man med i AIIB som grundlæggende medlem, har man pludselig en fuld stemme i et af de vigtigste økonomiske fora, verden har i den kommende tid.

Danmark skal sørge for at komme om bord, inden skibet lægger fra kaj. Vi må inden for den næste uge gøre Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Schweiz og Luxembourg selskab sammen med de mange asiatiske lande i AIIB. Vi kan jo så håbe, at USA beslutter sig for også at tage imod det gode tilbud, men det ville være tåbeligt at lade vores deltagelse være betinget af den amerikanske holdning.

Med Venlig Hilsen

Tom Gillesberg

Formand for Schiller Instituttet i Danmark

Boao Forum for Asien 2015: Præsident Xi Jinpings hovedtale: Tilskynder til opbygning af 'Et samfund med en fælles bestemmelse'

28. mrs. 2015 – I sin hovedtale på Boao Forum for Asien på øen Hainan opfordrede den kinesiske præsident Xi Jinping verdenssamfundet til at opbygge et samfund med en fælles bestemmelse. »Vi har kun én planet, og lande er fælles om én verden. Konfronteret med de hastigt skiftende internationale og regionale landskaber, må vi se hele billedet, følge vor tids tendenser og i fællesskab opbygge en regional orden, der er mere favorabel for Asien og for verden«, tilføjede Xi iflg. *Xinhua*.

I sin tale forelagde Xi et firepunktsforslag for opbygning af et sådant samfund. For det første opfordrede han alle lande til at respektere hinanden og behandle hinanden som ligeværdige og bemærkede, at den hårdt tilkæmpede fred og stabilitet i Asien og det solide momentum for udvikling bør opretholdes af alle. For det andet opfordrede han til win-win-samarbejde og fælles udvikling. »Vi bør forstærke koordineringen af den makro-økonomiske politik for at

forhindre mulige negative smittevirkninger fra forandringer i den økonomiske politik i de individuelle økonomier«, sagde han.

For det tredje opfordrede Xi landene til at forfølge fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed. »I vores håndtering af sikkerheden i Asien er det vigtigt at erindre sig både Asiens historie og virkelighed, indtage en flergrenet og holistisk holdning, forbedre koordineret regional sikkerhedsstyrelse og garantere sikkerheden inden for både de traditionelle og utraditionelle områder«, sagde han. For det fjerde understregede Xi behovet for at sikre, at der er et inkluderende forhold med gensidig læring mellem civilisationerne.

»Kina«, sagde han, »foreslår, at der afholdes en konference om dialog mellem asiatiske civilisationer for at skabe en platform for fremme af interaktioner blandt ungdommen, folkegrupper, lokalsamfund og medierne og danne et netværk af samarbejde mellem tænketanke.« »Det vil være en tilføjelse til de asiatiske folks rige kulturliv og være med til at nære et livligere, regionalt samarbejde og regional udvikling«, tilføjede Xi.

Yderligere seks nationer ansøger om tilslutning til AIIB

28. mrs. 2015 – Rusland, Brasilien, Danmark, Georgien, Holland og Spanien meddelte alle i går og i dag, at de vil tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som

grundlæggende medlemmer, og den kinesiske regering byder dem velkommen om bord. Oven i det halve dusin europæiske lande, der allerede havde brudt med Obama om dette spørgsmål, ligner det, der nu sker, en lavine – en lavine, som USA burde gå med i, men det kan kun ske ved at fjerne Obama fra præsidentembedet.

Der er nu over 40 lande, der allerede har tilsluttet sig, eller ansøgt om at tilslutte sig, som grundlæggende medlemmer af AIIB.

Den russiske vicepremierminister Igor Shuvalov sagde til pressen på Boao Forum for Asien (BFA) i dag: »Jeg vil gerne informere jer om beslutningen om at gå med i AIIB«, som Putin har taget, rapporterer *RT*. »Vi er henrykte over at kunne optrappe samarbejdet inden for den Eurasiske Økonomiske Union (EØU) og Kina ... varernes og kapitalens frie bevægelighed bringer Europas og Asiens økonomier tættere sammen. Dette er sammenflettet med initiativet om Det Nye økonomiske Silkevejsbælte, som det kinesiske lederskab har lanceret«, sagde han.

RT rapporterede også, at Brasilien den 27. marts meddelte, at landet ville tilslutte sig AIIB. Præsident Dilma Rousseffs kontor meddelte i en kort erklæring: »Brasilien er meget interesseret i at deltage i dette initiativ.« Dette er meget betydningsfuldt, ikke kun, fordi Brasilien er et BRIKS-medlem, men fordi landet nu bliver den første nation på den vestlige halvkugle til at gå med i AIIB. Flere vil utvivlsomt følge efter.

Det var Spaniens vicepræsident Soraya Saenz de Santamaria, der meddelte Spaniens beslutning om at gå med i AIIB, et initiativ, som spansk erhvervsliv siges at se som et enormt potentiale.

Danske regeringsfolk meddelte oplagt deres beslutning. Kommuniqueet, der blev udsendt af handels- og

udviklingsminister Mogens Jensen, kaldte Kinas etablering af AIIB for en betydningsfuld og spændende begivenhed for verdensordenen. Danmarks ambassadør til Kina, Friis Arne Petersen, sagde: »Jeg er meget glad for, at vores regering har taget dette skridt« og tilføjede, at, ved at gå med i AIIB, kan Danmark være med til at fjerne fattigdom i området.

Foto: Den russiske første-vicepremierminister Igor Shuvalov taler ved åbningsceremonien for Boao Forum for Asiens årlige 2015-konference i Boao i den kinesiske, sydlige Hainan-provins, den 28. marts 2015. Shuvalov sagde, at Rusland lørdag havde besluttet at gå med i AIIB

SÅ GIK DANMARK MED I AIIB!

Danmark anmoder om optagelse i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank som det første nordiske, grundlæggende medlem

Den 28. marts bekræftede Danmark, at landet har til hensigt at tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som grundlæggende medlem og hermed blive det første, nordiske land i denne internationale finansinstitution.

»Det er en betydningsfuld og spændende udvikling i

verdensordenen, at Kina nu etablerer Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Eftersom mange danske handelsinteresser, såvel som også interesser mht. samarbejde om udvikling, står på spil i AIIB, er der mange grunde til lige fra begyndelsen at være engageret i og få indflydelse på AIIB's investeringsbeslutninger«, sagde hr. Mogens Jensen, den danske minister for handel og udvikling.

»Den danske regering har derfor i dag adviseret den kinesiske regering om, at Danmark er parat til at sidde blandt de grundlæggende medlemmer af AIIB for yderligere at diskutere etableringen af banken. Det er vigtigt, at den nye finansinstitution bekender sig til den internationale standard for udviklingsbanker, og at den vil støtte vore prioriteter inden for udviklingspolitik. Den endelige beslutning om Danmarks medlemskab vil blive truffet på et senere stadium, sammen med den præcise, danske finansielle støtte til bankens aktiviteter«, tilføjede hr. Jensen.

»Jeg er meget glad for, at vores regering har taget dette skridt. Jeg finder det både naturligt og logisk. I år fejrer Danmark og Kina vores 65. jubilæum for etableringen af diplomatiske forbindelser, og allerede i 2008 skrev de to lande under på et omfattende, strategisk partnerskab«, sagde den danske ambassadør til Kina, hr. Arne Friis Petersen.

»Det er derfor også naturligt, at vi fortsætter denne linje med anmodningen om tilslutning til AIIB, så den økonomiske udvikling i Asien kan oppebæres, og vi kan hjælpe med fjernelse af fattigdom i området.«

»Der har været to statsbesøg mellem Danmark og Kina i løbet af de seneste to år, med tidligere præsident Hu Jintaos besøg i Danmark i 2012 og Hendes Majestæt Dronning Margrethe II's besøg i Kina i april 2014 efter invitation fra præsident Xi Jinping. Hertil kommer den danske statsministers besøg to gange i løbet af de seneste to år, og utallige kinesiske ledes besøg i Danmark«, tilføjede hr. Petersen.

Danmark har i mange år været en verdensleder med sin forpligtelse over for udviklingshjælp og -samarbejde. Forskellige danske regeringer har været dedikeret mht. udvikling af en win-win-relation med udviklingslande. Dette har resulteret i succesfulde udviklingsprojekter i Afrika, Asien og Sydamerika.

Danmark og Kina har tidligere arbejdet sammen om en række udviklingsprojekter, inklusive en aftale om et udviklingsprogram i FN-regi om fremme af overførsel af teknologi for vedvarende energi, der blev underskrevet i august 2014 mellem Kina, Ghana og Zambia. Projektet blev hovedsageligt finansieret af Danmark.

(Oversat fra pressemeddelelse fra Den danske Ambassade i Beijing, på hjemmesiden 'Danmark i Kina')

<http://kina.um.dk/en/about-us/press/press-releases/newsdisplaypage/?newsID=CE41C85C-8E7D-46A4-8743-D6CA6D507E8F>

Se også: [Schiller Instituttet sender åbent brev til regering og Folketing: Danmark skal gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank](#)

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping og statsminister Helle Thorning-Schmidt, fra dennes besøg i Kina i september 2014.

Stor succes for fællesbegivenhed i København: Er vi på vej til atomkrig med Rusland? Eller til samarbejde med BRIKS-landene om økonomisk udvikling?

For English, see the bottom of the page.

København, den 28. marts 2015 – Henved 85 personer deltog i gårsdagens debatmøde, der blev arrangeret i fællesskab med Russisk Selskab i Danmark og Schiller Instituttet, om spørgsmålet om krig eller samarbejde med Rusland og BRIKS-landene. Talerne ved mødet var:

Jens Jørgen Nielsen, journalist, Ruslandsekspert, foredragsholder og forfatter. Tidligere journalist for Politiken i Rusland, og forfatter til bogen: »På egne præmisser; Putin og det nye Rusland« (2013, forlaget Frydenlund).

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen i Danmark, og uafhængig Folketingskandidat.

De vigtigste elementer i Jens Jørgen Nielsens foredrag var:

1. Hvorfor vi muligvis står over for atomkrig pga. Vestens fejltagelser, inklusive udvidelsen af NATO og EU, planenerne om at opbygge et missilforsvarssystem rettet

- mod Rusland; samt resultaterne af kuppet i Ukraine, og
2. En af-dæmonisering af Putin ved at beskrive Ruslands bankerotte tilstand, som Putin arvede efter Jeltsins udplyndringspolitik, og Putins bestræbelser for at genrejse Rusland til atter at blive en stor nation, der ønskede at samarbejde med USA, EU og NATO, men som nu føler, at det må trække en streg.

Tom Gillesberg beskrev de enorme muligheder, som BRIKS-landenes lederskab præsenterer, de europæiske landes flugt for at tilslutte sig den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), samt Schiller Instituttets kampagne for at få Europa og USA til at samarbejde med BRIKS og opnå fred gennem udvikling.

Diskussionsperioden var meget spændende med spørgsmål og kommentarer fra tilhørerne, der blev besvaret af begge talere, og som skabte en virkelig god dialog mellem de forskellige synspunkter hos både talere og blandt tilhørerne.

Mødets betydning blev markant forstærket efter, at spørgsmålet om atomkrig blev sat på dagsordenen i Danmark af erklæringer fra den russiske ambassadør til Danmark for en uge siden. I et interview erklærede han, at hvis Danmark aktivt tager del i missilforsvarssystemet, vil landets skibe blive mål for russiske atomstyrker. Faktisk ringede en af de nationale Tv-kanaler i Danmark til Schiller Instituttet på selve dagen for mødet for at sige, at de sandsynligvis ville sende en reporter for at lave et 10 minutters direkte indslag med interviews af de to talere, men umiddelbart før mødet skulle begynde, sendte de besked om, at det alligevel ikke var muligt for dem at komme.

Seks diplomater fra fire europæiske og asiatiske lande deltog i mødet, inklusive en ambassadør, henved 40 medlemmer eller venner af Schiller Instituttet, medlemmer og venner af Russisk Selskab, samt øvrige interesserede.

Schiller Institutttet i Danmark vil, i ånden fra Manhattanprojektet, nu begynde planlægningen af den næste, store begivenhed.

Flere detaljer om talernes indhold vil følge senere.

Se optagelserne fra Mødet Her

English:

VERY SUCCESSFUL JOINT EVENT IN COPENHAGEN: Are We Headed for Nuclear War with Russia, or Cooperation with the BRICS?

COPENHAGEN, March 28 – Around 85 people attended yesterday's debate meeting on the question of war or cooperation with Russia and the BRICS countries, which was arranged jointly by the Russian Community in Denmark, and the Schiller Institute.

The speakers were:

Jens Jørgen Nielsen, journalist, Russia expert, lecturer and author. Former journalist for the Copenhagen newspaper {Politiken} in Russia, and author of the book, {Based on His Own Premises, Putin and the New Russia} (in Danish)

Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute and the LaRouche movement in Denmark, and independent candidate for the Danish parliament.

The most important elements of Jens Jørgen Nielsen's speech were:

1. Why we are possibly facing nuclear war because of the mistakes of the West, including the expansion of NATO and the EU, the intention to build up a missile defense system directed against Russia; and the results of the coup in Ukraine, and
2. De-demonizing Putin by describing the bankrupt state of

Russia which Putin inherited after the looting policy under Yeltsin, and his efforts to raise Russia up to be a great nation

again which wanted to cooperate with the U.S., EU and NATO, but

now feels that it has to draw the line.

Tom Gillesberg described the tremendous opportunities presented by the leadership of the BRICS countries, the flight of

European countries to join the AIIB, and the campaign of the Schiller Institute to get Europe and the U.S. to cooperate with

the BRICS and achieve peace through development.

The discussion period was very exciting with questions and comments from the audience addressed by both of the speakers, which made for an extremely good dialogue between the different

vantage points of both the speakers and members of the audience.

The importance of the meeting was significantly heightened after the question of nuclear war was put on the agenda in Denmark statements by the Russian ambassador to Denmark a week ago. He stated in an interview that if Denmark actively joined the missile defense system, its ships would be targets of the Russian nuclear forces. In fact, the one national TV news network

had called in on the day of the meeting to say that they would probably send a reporter to make a 10-minute live interview with

the speakers, but then, just before the start of the meeting, sent a message that they would not be able to come after all.

There were six diplomats from four European and Asian countries in attendance, including one Ambassador, about 40 Schiller Institute members or friends, plus members and friends

of the Russian Community group, and other interested people.

The Schiller Institute in Denmark, following the Manhattan

project spirit, will now commence planning for the next big event. More details on the content of the speeches will come later.

AIIB-geledderne vokser fortsat; Under Obama er USA efterladt i støvet

26. marts 2015 – Sydkorea og Tyrkiet vil tilslutte sig den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som Kina har taget initiativ til, meddelte de to landes finansministre i dag. Begge landene anmodede før deadline 31. marts for optagelse som grundlæggende medlem.

Nationer står nu i kø for at tilslutte sig Kinas frimodige initiativ for at hæve Asiens økonomisk produktive platform, og dermed den fysiske produktivitet på planeten som helhed, ved at skabe en ny institution, der er helliget finansieringen af Asiens enorme infrastrukturbehov og hermed ignorere præsident Barack Obamas Kejser Nero-diktat om, at AIIB skulle kvæles ved fødslen.

Den 23. marts informerede en talsmand for Canadas Finansministerium Bloomberg nyhedstjeneste om, at også denne nation «i øjeblikket undersøger initiativet», med henblik på mulig deltagelse. Hvis Canada beslutter at tilslutte sig, vil det efterlade USA og Japan som de eneste medlemmer af G7-

nationerne, der stadig står udenfor og jamrer.

Præsidenten for den Asiatiske Udviklingsbank Takehiko Nakao bemærkede den 25. marts, at hans institution har til hensigt at samarbejde med AIIB, når denne først formelt starter op. »Det ville være umuligt at være fjendtlig. Der er mange lande, der har finansiering behov, og det er naturligt, at vi vil samarbejde. Det vil være til gavn for det internationale samfund, regionen og Japan.«

Sydkorea havde været udsat for de værste stød i forbindelse med tunge trusler fra Obamaregeringen om ikke at gå med, men da først de store, europæiske nationer brød ud af Obamas geledder i sidste uge, gav det Sydkorea et åndehul til at hævde sine interesser. Erklæringen fra Finansministeriet i dag specificerede, at beslutningen om at tilslutte sig var truffet med henblik på landets bedste interesse. Som landets førende nyhedsagentur, Yonhap, bemærkede, så er Kina Sydkoreas største handelspartner og overgår USA, og er hovedbestemmelsesstedet for forretningsinvesteringer.

EU kræver nedskæring af græske pensioner; de fleste græske pensionister lever i fattigdom

27. marts 2015 – Den Europæiske Union vil have Grækenland til at nedskære pensionerne endnu engang, alt imens mere end en fjerdedel af græske pensionister lever i fattigdom, iflg. Grækenlands suppleant-socialminister Dimitris Stratoulis. Han sagde, at 44,8 % eller 1.189.396 pensionister modtager

udbetalinger under fattigdomsgrænsen på 665 euro om måneden; 60 % af pensionisterne modtager 800 euro om måneden, eksklusivt bidrag til sundhedsydelser, iflg. avisen *To Vima*. Flertallet af invalidepensionister modtager mellem 250-540 euro om måneden.

Der er 2.654.784 græske pensionister iflg. officielle tal fra Arbejds- og Socialministeriet. Pensionsudbetalingerne var 2.346.571.901 euro i marts måned for 4.541.966 pensioner, af hvilke 2.902.477 var basispension og 1.639.489 var supplerende pension.

Optagelserne fra debatmødet med Jens Jørgen Nielsen, Ruslandsekspert, og Tom Gillesberg den 27. marts kl. 19: På vej mod atomkrig med Rusland? Eller samarbejde med BRIKS- landene?

Lydfil:

Video 1. del (Tom Gillesbergs tale begynder 55 min. inde i optagelsen.)

2. del:

Omdel gerne invitationen.

Farvet version:

Download (PDF, Unknown)

Sort/hvid version:

Download (PDF, Unknown)

Russisk Samfund i Danmark – www.russam.dk

Schiller Instituttet – www.schillerintitut.dk – 35 43 00 33,
53 57 00 51

*Russisk Samfund i Danmark og Schiller Instituttet inviterer
til debatmøde:*

**På vej mod atomkrig med Rusland?
Eller samarbejde med BRIKS-landene om
økonomisk udvikling?**

Fredag den 27. marts kl. 19:00

**Salen, Medborgerhuset på Biblioteket, Danasvej 30
B, Frederiksberg**

Talere:

**Jens Jørgen Nielsen, journalist, ruslandsekspert,
underviser og forfatter. Tidligere journalist for**

Politiken i Rusland og forfatter til bogen "På egne præmisser, Putin og det nye Rusland".

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen i Danmark, og kandidat uden for partierne til Folketinget.

Gratis adgang

For 25 år siden var verden i en tilstand af eufori. Den kolde Krig var slut, og russerne ønskede at opbygge et fælles europæisk hus sammen med vesteuropæerne. I dag er vi måske tættere på en atomkrig end under Den kolde Krig. Hvordan og hvorfor er vi endt der? Og hvilken rolle har både NATO's og EU's udvidelse spillet i den udvikling? Jens Jørgen Nielsen kommer med sin vurdering af baggrunden for den eskalerende og farlige udvikling.

Drivkraften i den strategiske krise er spændingen mellem det voksende kollaps af det vestlige, transatlantiske finanssystem og fremvæksten af en ny global magtfaktor i form af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), som er blevet omdrejningspunktet for etableringen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Tom Gillesberg vil fremlægge et alternativ til konfrontation og krig. Danmark, Europa og USA bør samarbejde med BRIKS, der allerede er i færd med at etablere en Ny Udviklingsbank og en monetær fond.

Kina er med sin politik for Den nye Silkevej i gang med at bygge infrastrukturprojekter og etablere nye kreditinstitutioner, som Danmark og resten af verdens nationer er blevet inviteret til at deltage i, og som vil muliggøre økonomisk udvikling og samarbejde mellem alle verdens lande.

Kom til mødet og vær med i netop den diskussion, der vil afgøre vores fremtid.

Invitér venligst andre og videresend denne invitation til dine kontakter.

EIR: Mens europæerne tilslutter sig AIIB: Kina spørger Washington: Hvad venter I på?

Det globale skift hen imod en ny, økonomisk verdensorden baseret på opbygning af fysisk økonomi, ikke finansbobler, gjorde slående fremskridt i sidste uge, da først Storbritannien og dernæst fem andre europæiske nationer anmodede om at blive grundlæggende medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som Kina har taget initiativ til. I skrivende stund har 34 nationer anmodet om at blive en del af institutionen, som kineserne har erklæret vil blive kapitaliseret på et niveau, der ligger på 100 mia. dollar, og er helliget finansiering af store infrastrukturprojekter i Asien og andetsteds. Sidste frist for at søge optagelse som grundlæggende medlem er 31. marts. (Se brev til regering og Folketing)

Disse dramatiske skridt blev taget i sammenhæng med LaRouche-bevægelsens globale mobilisering omkring en appel, der opfordrer de transatlantiske lande til at gå med i BRIKS-AIIB-processen, og konfronteret med sabotage fra Obamaregeringen.

Download (PDF, Unknown)

Grækenlands kamp er Europas kamp, hævder Tsipras på Uafhængighedsdagen

26. marts 2015 – I en tale på Athens Universitet i anledning af den græske Uafhængighedsdag erklærede den græske premierminister Alexis Tsipras, at Uafhængighedskrigen i 1821 var en »europæisk begivenhed«, iflg. en rapport i dagens udgave af *To Vima*.

Tsipras sagde, at »det græske spørgsmål i dag er et europæisk spørgsmål« og at »de problemer, vi i dag konfronteres med, er både græske og europæiske. De kampe, som den græske regering udkæmper for demokrati, en socialstat, social retfærdighed og begrænsning af de seneste års katastrofale nedskæringspolitik er samtidigt europæiske kampe, der angår alle Europas folk.«

Han sagde, at det græske folk burde lade sig inspirere af Uafhængighedskrigen som en ledetråd til at takle de aktuelle udfordringer med et klart sind, optimisme og selvtillid. »Når folket tager fremtiden i sine egne hænder, selv, når det står over for magtfulde modstandere, må det, hvis det har retten på sin side, have tiltro til, at det vinder«, tilføjede han.

Alt imens han sagde, at Grækenland har været en pioner og afgørende influeret af sin relation med Europa, så er Europa og Grækenland samtidigt ikke en entydig enhed, og han skelnede mellem det Europa, der står for demokrati, frie idéer, solidaritet og bidrag til samfundet, og så det Europa, der præges af neoliberalisme og markedernes magt til at tvinge.

Med *To Vimas* ord tilføjede han, at »den græske Uafhængighedskrig var den første solidaritetsbevægelse mellem de europæiske nationer, der kæmpede for uafhængighed og frihed imod datidens store magters overherredømme. Hr. Tsipras understregede, at disse magter behandlede grækernes sag som en

uforudsigelig og farlig omstyrning. Sluttelig«, konkluderede Tsipras, »var revolutionen i 1821 et ægte barn af Oplysningstiden«.

Rektor for Athens Universitet, Thanos Dimopoulos, erklærede, at Uafhængighedskrigen »var den slavelænkede nations store kamp for at bevare sit sprog, sine traditioner, sin nationale bevidsthed og sin religion«.

Foto: Grækenlands premierminister Alexis Tsipras taler på Athens Universitet onsdag, den 25. marts 2015. Tsipras' tale fandt sted under et særligt møde for at mindes Grækenlands Uafhængighedsdag, der markerer begyndelsen på opstanden imod ottomanerne tilbage i 1821. (AP Foto/Panayiotis Tamaros)

EIR: Krigsfremstød mod Rusland: Briterne og Obama vil udstationere militær til Ukraine

23. marts 2015 – Efter uger med forsinkelser frem og tilbage meddelte Pentagon den 19. marts, at amerikansk militærpersonale vil blive udstationeret til Ukraine i slutningen af april måned for at uddanne ukrainske bevæbnede styrker. Missionen, der omfatter 300-600 faldskærmstropper fra den 173. Luftbårne Brigade, der er baseret i Vicenza, Italien, iflg. Pentagons meddelelse den 12. februar, går ud på at

uddanne styrker fra Nationalgarden (der er inficeret, hvis ikke domineret, af nazistiske militser) i at forsvare sig bedre imod »russernes og oprørernes artilleri og raketter«. Missionen var blevet udsat for at afvente udfaldet af Minsk-aftalerne om en våbenhvile.

Download (PDF, Unknown)

Kongressen kræver, USA sender våben til Ukraine

24. mrs. 2015 – USA's Repræsentanternes Hus tog endnu et skridt mod Tredje Verdenskrig i går, da det vedtog en resolution med stemmerne 348 mod 48 med krav om, at USA sender dødbringende våben til Ukraine.

»Vi befinder os ved et vendepunkt«, sagde formand for Husets Udenrigskomite, Ed Royce. »Hvis vi tillader aggression imod Ukraine at finde sted uden i det mindste at tilbyde ukrainerne evnen til at forsvare sig, giver vi et signal til verden om, at vores beredvillighed til at forsvare verdensordenen efter Anden Verdenskrig er ved at smuldre.«

Kongresmedlem Ileana Ros-Lehtinen (R-Fla.), endnu en republikaner, der, ligesom John McCain i Senatet, aldrig har se en krig eller en potentiel krig, hun ikke kunne lide, gik så vidt som til at citere viceudenrigsminister Victoria Nuland for at opmuntre til støtte for resolutionen.

»Som viceudenrigsminister Victoria Nuland aflagde vidnesbyrd om foran Udenrigskomiteen i denne måned, så har 'Rusland tusinder og atter tusinder af soldater, der opererer i

Ukraine'«, sagde Ros-Lehtinen. »Som hun opsummerede det: Dette er en fabrikeret konflikt, der kontrolleres af Kreml og fyres op af russiske tanks og tunge våben og finansieres på de russiske skatteborgeres regning.« Ros-Lehtinen rapporterede ikke, om hun også støtter Nulands politik med F*** Europa.«

Foto: Den ukrainske præsident Petro Porosjenko talte, under sit besøg i Washington i september 2014 for at bede om amerikanske våben til Ukraine, til Kongressens plenarforsamling.

Obama ydmyget: Vestlige nationer tilslutter sig AIIB – Et lille 'Pearl Harbor' for Obama

Paris, Nouvelle Solidarité, 25. mrs. 2015 – Le Figaro bragte en højst interessant leder, dateret 20. mrs., om implikationerne af, at fire store europæiske nationer tilslutter sig den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, på trods af USA's forsøg på at standse dem. Alt imens visse elementer i artiklen ikke er korrekte mht. de kinesiske hensigter, så rammer artiklen plet mht. det jordskælv, det repræsenterer over for Obamas politik.

»Aldrig er forræderiet så stort, som når det begås af ens venner. Med beslutningen om at tilslutte sig AIIB, kastede Storbritannien en sten i dammen, der lavede krusninger ... For præsident Obama, der gjorde Det asiatiske Stillehavsområde til

omdrejningspunktet for sin politik, svarer dette til en krigserklæring. Set fra Det Hvide Hus er AIIB en Beijing-manøvre for at svække amerikansk indflydelse og forstærke sin egen, regionale overhøjhed. Den kendsgerning, at en historisk, amerikansk allieret, medlem af G7 og NATO-grundpille har besluttet at tilslutte sig denne rivaliserende klub, er et slag i ansigtet ... først og fremmest, fordi det understreger fremvæksten af yuan som en reserve- og vekselvaluta. Og også, fordi det forårsagede en implosion af den vestlige blok: Opmuntret af briternes frimodighed var Australien og Sydkorea, der oprindeligt var de første til at misbillige initiativet, de første til at erklære deres potentielle interesse, der i denne uge blev efterfulgt af Italien, Tyskland og Frankrig! Endnu andre har stillet sig op i køen. Et lille Pearl Harbor for Washington.«

Den 24. marts blev den samme diskussion ført i bedste morgensendetid på BFM Radio, Frankrigs førende business-kanal, på en meget fremtrædende måde. BFM Radio rapporterede om spørgsmålene, og bemærkede så USA's modstand mod de allieredes tilslutning. »Og hvad så«, sagde hovedkommentatoren Stéphane Soumier. »Frankrig har, med sine svage, finansielle kapaciteter, ikke råd til at afvise sådanne muligheder.« Dækningen inkluderede et interview med en indisk ekspert, der sagde, at problemet med Verdensbanken og den Asiatiske Udviklingsbank (ADB) er, at de kun finansierer små og bæredygtige vækstprojekter. Vi har store infrastrukturprojekter og atomkraft, der skal udvikles, sagde han og tilføjede, at Indien er lykkelig over at have en bank, der kan betjene landets behov.

Den anden begivenhed, der skaber krusninger på vandet her i Frankrig, er de fremskredne forhandlinger mellem det franske oliekompani Total, det russiske Novatek og CNPC [China National Petroleum Corporation] om en 15 mia. dollar stor investering i Yamal LNG [Liquified Natural Gas]-projektet i Sibirien. Målet er at have investeringen på plads inden årets

udgang.

Wall Street er urolig over projektet iflg. dækningen i *Wall Street Journal*, der bemærker, at Totals direktør Patrick Pouyanné tog jobbet efter at »Totals forrige chef, Christophe de Margerie, blev dræbt i et flystyrt i Rusland. Ligesom hr. de Margerie byder hr. Pouyanné investeringer inden for politisk risikable områder velkommen«, skriver *Wall Street Journal* ildevarslende, »for mange af hans konkurrenter har også satset stort på Rusland og befinder sig nu i en knibe.«

Grækenland fejrer en virkelig uafhængighedsdag og sender et budskab til 'magterne'

25. mrs. 2015 – I dag fejrede Grækenland sin nationale uafhængighedsdag, årsdagen for den dag, den 25. marts 1821, da Grækenland udråbte sin uafhængighed af Det ottomanske Imperium. Årets parader og festligholdelser får en fornyet betydning, for, for første gang i mindst fem år, hvis ikke meget længere, har landet en regering, der har helliget sig forsvaret af landets nationale suverænitet.

Til trods for regnvejret kom tusinder ud i Athen for at overvære de årlige studenter- og militærparader. I løbet af de seneste tre år har regeringen rejst barrierer for at forhindre folket i at være vidne til den sidste del af paraden, hvor den besigtiges af regeringsfolk foran Parlamentsbygningen, fordi borgerne for fire år siden råbte skældsord mod regeringsfolkene, som de, med rette, anså for at være forrædere. I år blev barriererne fjernet, og tusinder af

mennesker samledes på Syntagma-pladsen foran Parlamentet, og politiet holdt sig i diskret afstand fra folkemængden.

Paraden omfattede tanks og kampfly og militærhelikoptere, der fløj hen over dem, i skarp kontrast til sidste års parade, hvor regeringen ikke ville spendere pengene til brændslet. Efter paraden var der en stor *glendi*, eller festival, fyldt med traditionelle danse med mænd og kvinder, drenge og piger, iført traditionelle dragter og til musik, som spillede af militærorkestret og danseselskaber.

I en tale, som præsident Prokopis Pavlopoulos holdt foran Den Ukendte Soldats Grav ved foden af den smukke Parlamentsbygning, sagde han: »Paraden beviser, at jubilæet den 25. marts ikke er en almindelig fødselsdag; det er en levende oplevelse, og det store, opløftende budskab er den heroiske kontemplation over frihed«, tilføjede han. »Hellenismen fører sin egen kamp under en forenet front og sender et budskab til alle europæiske folk om de fundamentale værdier i den humanitære sag, friheden og den sociale retfærdighed. Dette er de sandheder, hvorpå vi må bygge den europæiske bygning. Jeg håber, at vort folk til næste år lever under bedre vilkår og borte fra det mareridt, der giver dem så dybe sår.«

Premierminister Alexis Tsipras sagde: »I dag bør vi huske på, at intet blev givet os gratis, alt blev fravristet efter kamp, og når man har ret, vinder man«, og han bemærkede, at den græske revolution »forpligter os til årvågent at bevogte det græske folks frihed, uafhængighed og værdighed. Når det græske folk gør krav på noget, er beslutsomme og har retfærdigheden på sin side«, sluttede han, »kan det opnå hvad som helst«.

**Schiller Instituttets Ugeavis
2015 12/13:
Atomkrig med Rusland?
Økonomisk udvikling med
BRIKS?
HVOR ER DEBATTEN I DANMARK?**

Download (PDF, Unknown)